

à la bárdos

XXI. ÉVFOLYAM 2009. TÉL
A TATABÁNYAI BÁRDOS LÁSZLÓ GIMNÁZIUM ÉLMÉNYMAGAZINJA.
MEGJELENIK ÉVENTE ÖTSZÖR

Képünkön: Pammer József ziccerben hárit, alul a Bárdos csapata: Pleier Tamás, Hoffer József, Rajcsány Miklós és Kiss Attila; (alsó sor) Varga Mihály, Pammer József és Gál János

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

A téli Tanerő kupa a Bárdos László Gimnáziumban

A jó gondnok bezárja a kaput

A sok színes diákprogram mellett van néhány olyan program a tanévben, amelyek szinte ismeretlenek tanulóink számára. Ezek közé tartozik a tanár–szülő sportnap, az annak eredményhirdetéséül is szolgáló bál és az idén első alkalommal megszervezett téli Tanerő kupa, amelyen a város pedagógusai mérik össze foci tudásukat. Tudósítónk mindenütt jelen volt.

November 8-án rendeztük meg a tanár–szülő sportnapot, amelyet évek óta nagy hozzáértéssel szervez meg Hoffer József tanár úr. A sport ismét kiváló lehetőséget nyújtott a tanárok és a szülők közös játékához. Különböző sportágakban mérhették össze erejüket, többek között a futballpályán, a kosárlabda palánkjai alatt és a pingpongasztal előtt. A labdajátékokat a tornateremben játszották, a pingpongmeccseket pedig az aulában. Utóbbi Katonáné Téglás Zsuzsa és Varga

Perta tanárnő vezetésével zajlott. Fociban négy, kosárban három csapat szerveződött, és mindannyian körmérkőzéseket játszottak. Nagyon jó volt a hangulat, ezért a sportnapot a következő tanévben is megrendezzük. Bár a szervezőtanárok azért örülnének, ha sikerülne több szülőt vonzani a sportnapra.

Iskolánk egyik legpatinásabb eseménye a tanár–szülő bál, amelyet két héttel később, november 22-én rendeztek meg iskolánk épületében. A hagyományoknak megfelelően az osztályoknak szabályos versenyt hirdettek a belépő- és a támogatói jegyek értékesítésére. Elmondható, hogy a programon rengeteg szülő és – váratlan meglepetésre – viszonylag kevés tanár vett részt. Egy híresszefoglalónak nem feladata az okok feltárása, de vélhetőleg a recesszió gyakorolt ellentétes irányú hatást a szülőkre és a tanárookra: amíg előbbieket a nyomasztó és elbizonytalanító mindennapok forgatagából egy kis kikapcsolódásra vágytak (és nem is kellett csalódnuk!); utóbbiak viszont a kilátástalan napi robot után (gondoljunk csak arra, hogy pont ezekben a napokban értesülhettünk a közalkalmazottak újabb bércsökkenéséről!) szusszanásnyi pihenőre. Reméljük, hogy jövőre – vagy legalább a nem is távoli jövőben – lesz még lehetősége szülőnek és tanárnak az egymásra találásra.

A vendégeket a menzát üzemeltető Nebuló Kft. jóvoltából rendkívül finom és bőséges vacsora

„És ilyenkor hol a rendőrség?”

Nagy hírek a kisvilágból

A biztonságos közlekedésért

Élethű baleseti szimulációról, a drog- illetve alkoholfogyasztás szomorú következményeiről hallgathattunk előadást szeptember 19-én a Köz-művelődés Házában. Az épület megtelt fiatalokkal, még a lépcsőn is ültek. Dr. Klobusitzky György a Rendőrtiszti Főiskola egyik jeles tanára tartott előadást humoros, ám mégis

FOTÓK: SCHMIDT EDINA

lényegre törő módon. A teremben néha nevetés, néha döbbenetes csend honolt, miközben az előadó a balesetekről, kábítószerkről és a drogokról beszélt. Elrettentésképpen láthattunk képeket az egyik diszkóbalesetben elhunyt fiatalokról is. Megtudhattuk azt is, hogy az alkohol a harmadik legveszélyesebb befolyásoló szer, míg a dohányzás az

ötödik helyen áll. A kimerítő előadás után végül színészek segítségével bemutattak egy balesetet, melyben frontálisan ütközött két autó, benne kilenc fiatal sérült meg, közülük a véletlen vezető egyik utasa meghalt. Majd a művelődési ház előtt sorra megjelentek a szimuláció keretében a rendőrök, mentők és a tűzoltók. Mindenki segíteni akart a sérülteken, de azon a fiatal lányon, aki meghalt, már nem lehetett. Végül odaértek a szülők is, akik nem akarták elhinni, hogy ilyen súlyos tragédia történt. A látvány és hozzá az erős kifejező hanghatások mindenki arcán döbbenetet váltottak ki. Élethűen mutatták be, hogy mi történhet akkor, ha valaki vagánykodva, felelőtlenül, drogos vagy ittas állapotban ül a volán mögé veszélyeztetve ezzel önmaga és társai életét. Némelyik fiatal túlzott önteltségéért az életével vagy örök büntudattal fizet. Változtass ezen!!! - vá -

Tóth Zsófia olimpiai előadása

NAGY TAMÁS FELVÉTELE

A 13. c sokszoros triatlonbajnoka nézőként részt vehetett a pekingi olimpián. (► 12) Élményeiről diavetítéssel egybekötött előadást a Bárdosnapon tartott október 18-án. - szerk -

Holokauszt emlékvonat

Öt nap alatt 3550 látogató tekintette meg az Élet Menete Alapítvány által rendezett Holokauszt Vagonkiállítást.

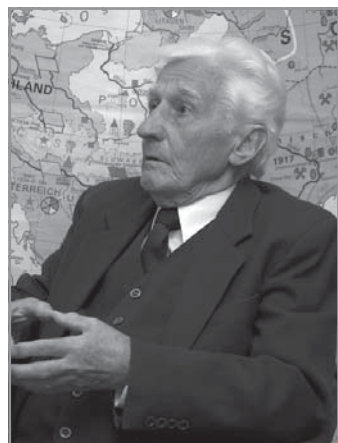
A tárlatot tavaly március óta az ország 27 településén 50 ezernél több látogató nézte meg, városunkban szeptember 15-től 19-éig volt látható. A kiállításon egy „kihelyezett” történelemóra keretében a Bárdos 9. c osztálya is részt vett Pirityi Mária tanárnő kíséretében. A rendezvényen több beszéd is el-

hangzott, többek között Schmidt Csaba (Tatabánya alpolgármestere), Gordon Gábor (az Élet Menete Alapítvány elnöke), Verő Tamás rabbi és Sándor Tamás szavai. A kiállításon a Magyar Nemzeti Múzeum archív fotóit, a Hadtörténeti Intézet és Múzeum korabeli öltözékeit tekinthették meg a látogatók. A tárlat különlegességét az adta, hogy a résztvevők saját maguk tapasztalhatták meg, hogy körülbelül milyen is lehetett azoknak a zsidóknak, akiket egy ilyen vagy ehhez hasonló marhavagonban szállítottak több napig. A vagon padlójára lábnyomok voltak rajzolva, érzékeltetésül, hogy milyen kevés helyre mennyi embert zsúfoltak be. A vagon falain zsidó családok fotói voltak láthatók, mellükön a sárga csillaggal, és a képek megmutatták azt is, hogyan nézett ki a budapesti gettó a felszabadulása után. Az újbárosi vasútállomáson állomásozó kiállításon főként diákok vettek részt. - wd -

Szemünk fénye a legfontosabb, na és a hallásunk?

A „Szemünk fénye” című kiírásra sok intézmény pályázott. A megyében több iskolának sikerült támogatást kapnia, többek között a Bárdos László Gimnáziumnak is. A pályázat lehetőséget nyújtott arra, hogy kicseréljék az összes lámpát. Mivel határidőre el kellett készülni, ezért a munkások túlnyomórészt tanítási idő alatt dolgoztak. Az év 365 napjából 180 tanítás nélküli nap áll rendelkezésre, de a lebonyolításra mégsem ekkor került sor. Főleg a dolgozatírást vagy a felelést tették izgalmassá a fűrógépek szörnyű hangjával. Ezekben a napokban csak füldugóval lehetett suliba járni, és mindenkinek felmentése volt az órai anyagból. Szerencsére a végeredmény valóban szemkápráztató.

Nemzeti ünnep iskolánkban

FOTÓ: N. T.

Rendhagyó történelemórára került sor Gyüszí László helytörténész-pedagógus jóvoltából október 22-én a Bárdosban. Az igazgatói irodából tévén közvetített műsor volt iskolánk ünnepi programja. A nyugdíjba vonulása előtt a Közgázban tanító, időközben díszpolgárrá választott, nagyszerű tudóst Barabás Péter és Perge Anita (12. a) faggatta 1956 tatabányai eseményeiről. Plóza Mónika (13. c) pedig korabeli műveiből olvasott fel jellemző részleteket. Köszönet nekik a tartalmas tanóráért, a Pad-tv-nek a közvetítésért. - nt -

Nyugati buszban jártunk

Az iskola számos osztálya megtekintette a Petőfi Irodalmi Múzeum stílszerű Nyugat-kiállítását, amelyet – a régi idők mozgókönyvtárának felidézéseként – egy felújított Ikarus 255-ösben rendeztek be, és a jármű napokig az Omegának nevezett, plázának szánt épület előtt tartózkodott. A folyóirat életét bemutató tárlathoz meglepetésajándékok is tartoztak, így a programot minden tanuló nagyon élvezte. - szerk -

Árpadosok felkészülése

Jó hír a Mikulás-kupa jövőjéért aggodóknak: újrán fogadalmként az Árpád tanár-csapata lelkesen edzi magát hetente egy-két alkalommal. Velük tart egykori diákunk, egykori tanárunk, a kiváló kézilabdakapus, Simó Balázs is. Sok sikert kívánunk nekik, és legfőképp magunknak!

Változás az À La Bárdos megjelenésében!

Lapunk az ideai naptári évtől következetesen karácsonyi (december), téli (január), farsangi (február), húsvéti (április) és pünkösdi (június) számokkal fog megjelenni. Újdonság továbbá a következő szám ajánlója. Íme:

À LA B Á R D O S

Lélegzetelállító ajánlatok lapunk hamarosan megjelenő, 2009. farsangi tartalmából: *Senki sem lehet próféta a saját hazájában?*

Exkluzív interjú Krajcár Dániellel *Gimnáziumunk rejtett tehetségei* Nagy Szilárd, a fallabdabajnok „Régen anyám volt a sztájlisztom, de ez már megváltozott”

A divat különcei – iskolánkban *Elrajtoltak*

Ifjúsági sportbajnokok portréja *Egy médiacentrikus filmélmény* Ron Howard: Frost/Nixon

Változatlan minőség a megújult szerkesztőgárdától – természetesen – változatlan áron 2009-ben is!

À LA B Á R D O S Magyarország egyik legsikeresebb diáklapja! Megérni várni rá! A farsangi szám tervezett megjelenése: 2009. február 27.

À LA B Á R D O S ➤ A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXI. évf., 2009. téli szám. Lapszerkesztők: Bérces Karolina, Csonka Nikolett, Gicz Csenge, Weiszengruber Dóra. Munkatársak: Juhász Szabina, Madarász Anna, Magi Cintia, Mihóczy Mercedesz, Szemes Klaudia, Váradi Ágnes. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Olvasószerkesztő: Dobrova Zita és Sipos Etelka. Felelős kiadó: Sándor János igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Telefon: 34/311-749 E-mail: zekany@chello.hu, dzit@vipmail.hu Ismételtlen felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy a korrekt tájékoztatás érdekében a cikkeknek akkor is megjelenést biztosítunk, ha tartalmukkal a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet.

A Bárdos nem lehet nyári tábor nélkül!

A hangulat mindenért kárpótol

Idén is, mint minden évben, megrendezésre került Kovácsné Németh Sarolta tanárnő nyári tábora. Ismét óriási volt az érdeklődés, miért is ne lett volna? Hiszen ezek a kirándulások minden évben feledhetetlenek. Hol a színes programok, hol pedig a botrányok miatt. A 2008-as tábor mindkettőben bővelkedett. MIHÓCZY MERCÉDESZ és MAGI CINTIA egy táborozó diákot is megkérdezett, mit élvezett a legjobban:

– Én nagyon jól szórakoztam! A strandolás, a sok együtt töltött idő (nemcsak az osztálytársakkal, hanem a többiekkel is) kicsit összehozta a táborlakókat. Legalábbis én így vettem észre. Sok verseny volt, mint minden évben. Volt vízi vetélkedő, ki mit tud, rengeteg sportverseny és természetesen görgi.

Persze az idei táborban is sok esemény ad okot a pletykálgatásra. Először talán említsek meg a drámaibbat. Iskolánk hősi diáklányai halált megvető bátorsággal próbálták menteni egy ismeretlen fiú életét. Az egyik szemtanút kérdeztük az esetről.

☛ **Hogyan vettétek észre a bajt?**

– Három 9. osztályos diák (két lány és egy fiú) vette észre a fuldoklót. Én épp az osztálytársaimmal vízibicikliztem, amikor feltűnt, hogy integetnek nekünk. Ők mesélték el, hogy mi történt. Először nem is akartuk elhinni.

☛ **Hogyan próbáltátok megmenteni?**

– A két lányt felszedték a vízibiciklire, és elmeséltek mindent. A fiú addigra már elindult az ő vízibiciklijükkel a part felé, hogy értesítse a

tanárokat. Addig a lányok megmutatták, hogy hol történt, és lemerültünk, de nem tudtunk semmit sem tenni. A fuldokló addigra már több mint hat perce volt a víz alatt.

☛ **Mi történt ezután?**

– A tanárok gyülekezőt hívtak össze a parton. Az összes diáknak ki kellett mennie a vízből. Mikor visszaindultunk, a vízimentők már megindultak a keresésre. Nem sokkal később még egy motorcsónak indult el, végül egy helikoptert is láttunk. Számunkra eléggé mehökkentő volt, hogy a sajtó már azelőtt megérkezett, hogy egyáltalán a mentősök odaértek volna. A rendőrség odahívta a szemtanúkat, hogy meséljenek el mindent. Megvártuk őket, aztán visszaindultunk a táborba. Mindenkit nagyon felkavart az eset.

Saci nénit is megkérdeztük a történetekről.

– A hölgy, akitől a vízibiciklit béreltük, szólt nekem, hogy néhányan eléggé besodródta. Éreztem, valami baj történhetett, így azonnal szóltam az egyik fiúnak, hogy hívja ki a többieket a vízből. Amint kijött mindenki, megszámoztam, hogy hiányzik-e valaki. Az egyik 9. bés fiú mesélte el a történeteket. Ezután fény derült arra is, hogy nem közülünk való az áldozat.

Kevesébb lehetünk büszkéek öt másik tanulóinkra. Néhány nem túlzottan szemérmes diáklány a Balaton közepét érezte alkalmas helynek testi adottságainak közszemlére tételére. Moglehet, a nézőseregnek nem volt oka panaszra, azonban a vízibicikliző lányok szabálysértést követtek el. A következményekről annyit tudunk meg, hogy a jövő évi táborba már jobban meg fogják válogatni a diákokat, és új, szigorú szabályok lépnek érvénybe.

Végzős szemmel

Egy tanuló, aki csak tette a dolgát

☛ **HOGY MIÉRT** öt évre jelentkeztem? Talán mert jobban tetszett, mint a sima négy. Izgultam, hogy felvesznek-e, igazából félttem tőle. Aztán mégis itt vagyok, sokan úgy mondják, hogy „még mindig”. Megérte-e? Határozottan igen! Ha csak azt nézem, hogy volt egy plusz évem eldönteni, hogy mit akarok csinálni valójában. Persze csak úgy megsúgom, hogy erre még mindig nem talál-

CSONKA NIKOLETTET kilencedikes korában fedezte fel osztályfőnöke, Sipo Etelka tanárnő. Ő irt az első összeszoktató táborról az iskolaújságba, majd az évek során számtalan cikkel jelentkezett, szavalóversenyeken szerepelt és iskolai ünnepélyeket konferált. Megbízhatóságával példaképpé emelkedett, ha elballag, hiányozni fog. FOTÓ: N. T.

tam meg a megfelelő választ. És öt év ide vagy oda, hamar eltelt. Egy év múlva már nem az aulában ülök angol óra helyett, és az Á la Bárdosba írom a cikket, ahogyan most teszem. Nemrég térdeltem az iskola közepén, és rágtam szét a héjas tökmagot, most pedig áll a bál a kampány miatt, rohangálunk a szalagavató érdekében, és próbálom eldönteni, hogy emelt vagy közép érettségi? Mégis van, ami nem változott. Öt éve minden reggel Erzsike néni büféjében kezdek, öt éve nevetem halálra magam néhány tanár hóbortjain, amiket kívülről fújok, és öt éve megszokás, hogy a konditerem kigyúrtjai is köztünk jönnek-mennek. Annyi különbség azonban van sajnos, hogy sokuk már „Jó reggelt!”-et köszön az első évi „helló, szia!” helyett. Én megértem, hogy eléggé idősnek számítunk a tizenkilenc-húsz évünkkel, de azért ez mégiscsak túlzás. Osztályfőnökünk mondta az osztálykirándulás előtt, hogy jól gondoljuk meg, hiszen ez az utolsó! És igaza van. Ebben az évben már minden eddigi megszokott esemény az utolsó lesz. És hogy ez az utolsó egész év milyen? Majd megmondom kilenc hónap múlva, ha már túlleszek az érettségim, hiszen itt már mindenek súlya van, és erre előbb vagy utóbb mindenki rá fog jönni. Az viszont biztos, hogy boldogan emlékszem majd vissza a középiskolás éveimre, amiből nekem öt év jutott. Sokat tanultam, de nemcsak a tankönyvekből, és bármikor büszkén mondom majd el, hogy „bárdosos” voltam!

IDÉN IS LESZ TÁBOR!

A nyári közösségre vágyók idén sem maradnak tábor nélkül: Balatonszárszón, a Hotel Annamari 2009. június 24–29. között várja a bárdosos diákokat. Az egyhetes programhoz, teljes ellátáshoz viszonyítva az üdülés díja egészen „baráti”: 24000 Ft. Üdülési csekkel is lehet fizetni. A jelentős érdeklődésre való tekintettel érdemes minél hamarabb jelentkezni Saci néninél!

BIOSZÓLÁRIUM SACI NÉNI FELÜGYELETÉVEL

ARCHÍV: CZINEGE KRISTÓF

4
Kancz Csaba
a Titánoktól
gólt vág
az Árpád kapujába

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

várta. A jó hangulatról rendkívül diszkrét áru itallap és tánczenekar gondoskodott. Szintén hagyomány, hogy a kiszolgálásban néhány nagyobb tanuló is részt vett. Itt hirdették ki a sportnap végeredményeit is. A Bárdos focicsapata ezúttal sem talált legyőzőre, ám Horváth anyukát évtizedes bajnoki cím után Varga Petra tanárnő a dobogó második fokára kényszerítette. A kosárlabda végeredményét a jelenlévők közül sokan vitatták, és a Bárdos győzelme kapcsán részrehajlásról beszéltek. Aztán az eredmények alapos mérle-

gelése után kiderült, hogy a körbeverés miatt valóban a tanár csapat végzett az első helyen.

Az idei Mikulás-kupa egyik legizgalmasabb része, a tanármeccs – rajtuk kívül álló okok miatt (lásd az előző lapszámunkat!) – sajnálatos módon elmaradt. Sokan nem nyugodtak ebbe bele, köztük Hoffer József tanár úr sem. Ezért szervezte meg január 17-én, szombaton, egy fagyos hétvégén a téli Tanerő kupát. (A város tanárainak egy régi

programját tavaly nyáron újították fel, és a Jubileum-parkban megrendezett bajnokságot némi meglepetésre iskolánk tanár csapata nyerte meg a kétségtelenül „sportosabb” és arányosabb nemi összetételű Fellner-, Mikes- és Bánki-tanestület előtt.) Most télen két vendégiskola csatlakozott hozzánk: a Bánki és – nagy örömünkre –

az Árpád. A többi iskola a sítáborok és a hétvégi távoktatás miatt visszalépett. Negyedik együttesként a Bárdosban több mint egy évtizede sportoló, tanárok és szülők alkotta Titánok csatlakozott. A mérkőzéseken – Henger Dávid 10. a osztályos tanuló bíraskodása mellett – mindegyik csapat sportszerűen focizott. A meglepetés elmaradt: a kupát a Bárdos nyerte, második helyen a Bánki, harmadik helyen a Titánok, negyedik helyen az Árpád végzett. Azt is leírjuk: a Mikulás-kupák hagyományának megfelelően „megerősített” tanár csapatunkban nemcsak az iskola nem tanári dolgozói is szerepeltek, de „kondis” Misi kétségtelenül a döntő különbséget jelentette – példának okáért – a Bánki elleni mérkőzésen. Csodakapusunk, büfés Erzszi néni fia viszont más irányú elfoglaltság miatt nem jött el, Pammer József épületmenedzser, majd – meglepetésre – a sérülés miatt mezőnyből kimaradó Nagy Tamás tanár úr a szó szoros értelmében lelakatolták a kaput az ellenfél támadói előtt. Az Árpád csapata viszont kizárólagos tanár csapattal érkezett, még a mezőnyben kiváló gondnokuk (Ronyecz István) is otthon maradt egy életunt disznó miatt. A két csapat közötti nagyobb különbséget főleg ez eredményezte. Rajcsány Miklós a torna gólkirálya, Pammer József a legjobb kapus, az Árpád csapata a legsportszerűbb csapat, Geiszt Ferenc tanár úr pedig a torna legjobbjá megítéltel címét érdemelte ki, hiszen főleg az ő érdeme, hogy az Árpád is feledtetni tudta a rossz emléké Mikulás-kupát. A foci jó hangulatáért az egykori Bánki tanárai feleltek, akik egyenmezükben a feliratos hátukat mutatták meg az egyik csoportképen. Minden meccsbe belevittek valami viccet, döntő helyzetekben brillíroztak, ők voltak a helyi Harlem Globetrotters, ha értik a kedves olvasók, hogy mire gondolok. A meccsek után Hoffer József tanár úr egy ízletes halászlével lepte meg a labdakergetőket, melyet saját maga főzött nagy kondérijában. Úgy gondoljuk, mindenki jól érezte magát, és jövőre is lesz folytatás.

VÁRADI ÁGNES

A szakács és
étkefgőji

Csapatkép bánkis módra

Advent, a szeretet ünnepe

TÖBB MINT egy évtizede immár, hogy minden év végén megszervezi az iskola a szokásos adventi műsorát nem szokványos műsorszámokkal. A nézők létszáma eléggé mecsappant, már-már alig voltak. Bár mi így is nagy lelkesedéssel vetettük bele magunkat a Közművelődés Háza kényelmesnek csak végtelen jóindulattal nevezhető székeibe, hogy végignézzük a közel kétórás műsort a szülőkkel, nagyszülőkkel, barátokkal és iskolatársakkal egyetemben.

Ami ugyanaz volt: az irodalmi színpadosok

Pataki Gábor és Pataki Ágnes duettje

Gulyás Regina a balettszámban

AZ ÖTÖDIKESEK ÉLŐ GALÉRIÁJA A KARÁCSONYI JELENETBŐL

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

szívnalvas és elgondolkodtató versei, Sándor János igazgató úr rövid és családi beszéde és a kis ötödikesek műsora. Ők a sablonos adventi betlehemezést eldobva egy példázattal szolgáltak nekünk. A már évnnyitón hallott témát dolgozták fel Farkas Noémi tanárnő segítségével. Ugyan a rendezvény végén néhány kisgimnazista felnőtt hozzátartozója jócskán kifogásolta a műsorszám mély vallásos hitét, mi mégis úgy gondoljuk, hogy sokszínű iskolánkban feltétlenül helye van a keresztény értékrendnek, arról nem is beszélve, hogy a program senkire nézve sem volt kötelező.

A Bárdos egy volt tanulója is visszatért, hogy

osztály Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet tanárnő felkészítésével egy pantomim előadást készített el. A történet egy játék közben lehulló csillagról szólt, akit egy kislány befogad, majd gyógyulása után visszakerül társai közé. Mindezek után a műsort egy nagyszerű balettelőadás – az irodalmi színpadosok és Gulyás Regina közreműködésével – és egy közös éneklés zárta.

Mindent egybevéve ismételtelen szép, bensőséges hangulatú műsort sikerült összehozni. Bár nekem így is hiányzik az igazi betlehemi, jázsolos előadás a kis Jézussal.

MAGI CINTIA

Zongorán kísér Taksz Lilla a 11. b osztályból

A SÖTÉT SZÍNPAD

Ahhoz képest, hogy alapítványunk tisztességes bérleti díjat fizet minden évben a Közművelődés Házának a terembérletért, szomorúan tapasztaljuk, hogy a feltételek évről évre kedvezőtlenebbek. Az adventi műsoron és a szalagavatón a feltűnően energiatakarékos megvilágítás korlátozta a közönség esztétikai élményét.

Nagy matekosok kis csapata

Ahogy előző számunk rövid versenyhírei között már beszámoltunk róla, az idei évben megrendezett Bolyai János matematika csapatversenyen a mi iskolánk is részt vett. Az októberben megrendezett versenyen az ötödikesektől és a hatodikosoktól négy-négy, a hetedikesektől három és a nyolcadikosoktól öt csapat vett részt.

Az eredményeket az őszi szünet előtt tudták meg a diákok. Az ötödikesek közül „Bárdos a

FOTÓ: VÁRADI ÁGNES

köbön” második, míg a hetedikesek „Cicuskák” csapata a harmadik helyet érte el. A legkiemelkedőbb a „Nagy matekosok kis csapata” volt, akik továbbjutottak az országos versenyre. A kis tudósok: Major-Eisler Botond Endre, Makacsek Gábor József, Sorbán Zoltán és Váradi Gergely. Tanáruk, Csermák Júlia, aki nagyon büszke rájuk, és örömmel készítette fel a kis matematikusokat erre a nagy megmérettetésre. Az országos döntő november 22-én került megrendezésre. Mindenki nagy izgalommal érkezett a helyszínre, Budapestre. A 23 hatodikos csapat közül csupán 6-an kerültek be a szóbeli versenyre. Nagy volt a feszültség, mivel diákjainkat kétszer hívták be a holtverseny miatt. Végül elérkezett a várva várt eredményhirdetés. Az első helyezett az Atom kappanok, Radnóti Miklós Gimnázium (Dunakeszi), a második a Villám3, ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola (Budapest XIV.), a harmadik a Racionális számok, Pannónia Sacra Katolikus Általános Iskola (Budapest XII.), a negyedik a Matek-tenger kalózái 2, Debreceni Egyetem Arany János Gyakorló Általános Iskolája, az ötödik NMKCs, Bárdos László Gimnázium és végül a hatodik, a Hamilton, Babits Mihály Gimnázium (Budapest IV.). Nagyon büszkék vagyunk a csapatra, mely iskolánk hírnevét öregbítette. És köszönet Csermák Júlia tanárnőnek, aki végigizgulta a fiúkkal a versenyt, és mellettük volt. Reméljük, hogy jövőre már az első helyet hozza el ez a szuper csapat!

VÁRADI ÁGNES

Egyre kevésbé fontos, hogy műveljük a szép magyar beszédet?

AZ ÖSSZPONTOSÍTÁS PILLANATAI

a hat legjobbat juttatta a második fordulóba. Ők Aradi Balázs, Fülöp Luca, Hoffmann Janka, Horváth Claudia, Járfás Vivien és Kassay-Farkas Réka voltak. A megmérettetés nehezebb része

Ebben az évben is megrendezésre került a csak „Kazinczy” néven futó szépkiejtési verseny. Időpontja a megszokottól kicsit későbbre tevődött, hiszen január 29-én került rá sor. A zsűri és a résztvevők meglepetésére meglehetősen családias hangulatban, tizennégy fővel álltunk rajthoz. Az ítélőbírárságot a már megszokott három tanár alkotta: a főszerző Kiss Adél Eleonóra tanárnő; a zsűri elnöke, Nagy Tamás tanár úr; és a zsűri harmadik tagja, Dobrova Zita tanárnő. A küzdelem két részből állt: először szabadon választott szövegeinket adtuk elő. Ezután a zsűri

egy a zsűri által választott szöveg felolvasásából állt. A végleges sorrend kialakításában viszont a szabadon választott szövegek előadása is közrejátszott. Végül két harmadik helyezetett hirdetett a zsűri: Horváth Claudia (12. a) és Fülöp Luca (9. a) kapta ezt a szép elismerést. A második helyet Kassay-Farkas Réka (11. a) szerezte meg, míg első helyen Aradi Balázs (10. c) végzett. Ők ketten *(képeinken)* fogják iskolánkat képviselni a megyei döntőn. Ezúton kívánunk nekik sikeres szereplést!

FOTÓK: SZÉDELI JÓZSEF

„Még mindig forgatunk!”

A Pad-tv újra adásban

„Minden 1997-ben kezdődött...” hogy Meleg Gábor szavait idézzem a tavalyi évkönyvünkéből. Az iskola televíziójának stábjába bizony sok munkát végzett az évek folyamán. Díjakat nyertek, keményen dolgoztak, forgattak, aminek eredménye a színvonalas műsorkészítés, filmforgatás lett. Időközben természetesen morzsolódtak le emberek, de mindig voltak új vállalkozók. Nemcsak hobbiszinten folytatóknak a munkálatok. Néha ez egy kiindulópont a későbbi érdeklődési körnek megfelelő irányvonalhoz. Ami pedig minket, egyszerű nézőket illet, talán sokszor nem is tudjuk, hogy egy-egy kisfilm elkészítése mennyi energiát vett-vesz igénybe. Ami a jelen időket illeti, a Pad-tv stábjának két tagját – HAVASI GERGŐT, és WEISZENGRUBER DÓRÁT – kérdeztem a sulitvévé körüli elfoglaltságaikról.

☛ **Mióta tevékenykedtek a Pad-tv stábjaként, és hogyan kerültetek a csapatba?**

Gergő: – Tavaly tavasz óta vagyok a Pad-tv stábjának tagja. A helikonos film előtt keresett meg Berki Ildikó tanárnő, hogy csatlakozzunk Tóth Andrásval.

Dóri: – Én személy szerint csak most, év elején léptem be a stábba, egyelőre mint riporter.

☛ **Milyen a társaság, összerázódtatok?**

Gergő: – Idén új tagokkal bővült a stáb. Mivel viszonylag rövid ideje dolgozunk együtt, ezért nem megy még minden zökkenőmentesen, de igyekszünk a legjobb formánkat hozni. Nincsenek nagyobb konfliktusok.

A PAD-TV STÁBJA: KATONÁNÉ BERKI ILDIKÓ, CSÁK BOGLÁRKA, WEISZENGRUBER DÓRI, HAVASI GERGŐ ÉS KRAJCSÓK

Dóri: – A csapat remek, a megbeszélések jó hangulatban telnek. Nekem tetszik.

☛ **Mennyit vesz el az iskolatelevízió a szabadidőtökből? Bár gondolom szívesen áldoztok rá.**

Gergő: – Sok időt vesz el a szabadidőnkől, főleg forgatási időszakban, de mivel önként vállaltuk, ezért nem panaszkodunk.

Dóri: – A munka legjavát Gergő végzi, övé a vágás és az operatőri szerep, velünk csak felveszi az anyagot, utána otthon dolgozik vele.

☛ **Milyen feladataitok vannak? Például műsorkészítés, külön alkalmi, ünnepi műsor?**

Gergő: – Feladataink közé tartozik az iskolai műsorok/rendezvények felvétele, illetve archiválása, továbbá adások készítése.

Dóri: – Leginkább az iskolai műsorokban merül ki, egyelőre. Viszont tudomásom szerint terveztek kisfilmek, pályázati anyagok készítését is. Már nagyon várjuk a lehetőséget.

☛ **Mennyire hagynak titeket kibontakozni, úgy értem, mennyire kaptok szabad kezét, amikor dolgoztok?**

Gergő: – Általában nem mondják meg, hogy mit és hogyan tegyünk, viszont mielőtt adásba kerülne az anyag, az igazgató úr megtekinti, és ha benne hagyunk valami oda nem illőt, akkor azt ki kell vágnunk, bár erre idáig nem került sor.

Dóri: – Nos, a munka ellenőrzése a tanárok feladata, az én részem pedig a riportok készítésében merül ki, az arra vonatkozó kérdéseket pedig Gergővel beszéljük meg.

☛ **Mennyire tartjátok fontosnak a diákok véleményét, kívánságát egy-egy műsor készítésekor?**

Gergő: – Mindenképpen fontosnak tartjuk a közönség véleményét, mert nekik készül a műsor. Másrészt mivel amatőr stáb vagyunk, ezért a saját hibáinkból tanulunk a legtöbbet. Tehát szeretettel várjuk a konstruktív kritikát!

Dóri: – Fontosnak tartjuk. Főleg azért, mert az

általunk készített adásokat nekik vetítik le, értük készülnek, és az unalmas hétköznapi színesítése lenne a feladata. Épp ezért – ahogyan Gergő is mondta – szívesen fogadunk minden javaslatot, véleményt, kritikát.

☛ **Gondoltatok arra, hogy ezzel foglalkoztatok a jövőben, például kommunikáció szakon?**

Gergő: – Igen, mindenképpen szeretnék ezen a pályán továbbtanulni, média-kommunikáció vagy mozgókép- és médiaismeret szakon.

Dóri: – Igen, nem hangzik rosszul, bár ha nincsenek az embernek jó kapcsolatai, akkor szinte kizárt, hogy el tudjon helyezkedni, a fizetésről nem is beszélve.

☛ **Tudnátok-e említeni valamilyen kiemelkedő, különlegesen pozitív, illetve különösen**

negatív emléket az iskolatelevízióval kapcsolatban?

Gergő: – Pozitív élményként tudnám megemlíteni a társaságot és a tavalyi Helikon ünnepségen eltöltött napot Keszthelyen. Negatív élményként nem emelnék ki semmit, az idő úgyis megszépíti az esetleges kellemetlen emlékeket.

Dóri: – Határozottan van. A jó társaság, az „ötletelős” csapat és a forró tea egy hideg téli napon a stúdióban kifejezetten ezek közé tartozik.

Dóri és Gergő beszélgetésünk végén megemlítették, hogy a második félévtől kezdve valószínűleg segítséget kapnak a TKTV munkatársaitól. Majd mosolyogva hozzátették, hogy bármi történjen is, mindenkit szeretettel várnak, akit érdekel a filmes pálya, vagy szerepelni támadna kedve egy-egy készülő filmben. **CSONKA NIKOLETT**

FORRÁS: INTERNET

Tálos Zsófia Kollektív célok

HOGY szükségünk van-e kollektív célokra? Attól függ, hogy mit tekintünk annak... Világébeke, egyenlőség, az atomenergia nemes célokra való felhasználása, és hogy megváltoztassuk az etióp gyerekek étkezési szokásait?

Nyilvánvalóan nem lehetnek elég sokan azok az emberek, akik ezeket szeretnék, ahhoz, hogy változtatni is tudjanak rajtuk. Ehhez tényleg mindenkinek, azaz a legutolsó hajléktalantól kezdve a milliárdos cégtulajdonosig mindenkinek akarnia kell. Nagyon erősen akarni, és tenni valamit lehetőségeikhez mérten. Ezt neveznénk kollektív célnak. Más esetben, ha egy eszmét nem a világ összes embere, csak egy bizonyos csoport képvisel, amelyeknek ez az érdekében áll, még azt is tarthatjuk kollektívnek. De ezek az érvényesítési próbálkozások harcba torkollhatnak, hiszen ezeknek a csoportoknak más-más az érdekük, a céljuk és módszereik. Akkor ez a kollektivitás újabb gondokat szül. És mivel nem csoportonként különböznek az emberek, hanem egyenként, az a legegyszerűbb és mindenki számára legelfogadhatóbb, kompromisszumok nélküli megoldás, ha személyre szóló célokat alkotunk magunknak. Minden ember más; mást tart jónak, rossznak, máshogy gondolkodik és máshogy cselekszik. ha mindenki egyéni célokért küzd, valószínűleg nem veszi észre a körülötte lévőket, és nem segít rajtuk... Akkor az emberek elkezdnek egymást eltaposva előretörni, és ha mindenki mást akar, hatalmas káosz lesz, és az embereknek nem lesz társuk, szívtelen, érzéketlen teljesítményhajhászokként magányosan vágják át magukat az egymás elé gördített akadályokon...

Ez kinek lenne jó? Barátságok, családok mennének tönkre, és a gyengébbeknek semmi esélyük sem lenne a fennmaradásra. Természetesen a legjobb lenne, ha józanul bánnánk a lehetőséggel, választanánk, és mértékkel fogyasztanánk mindenből. De ez nagyon nehéz, mivel mind a három oldalon hatalmas a kísértés... Először is ott van a mindenki számára elfogadhatónak, boldognak, élhetőnek nevezhető lét... Természetesen ki van zárva, hogy sikerül, hiszen ilyenkor legfeljebb arra gondolunk, hogy épp elég az a két

hónapja tartó béke, amióta nem veszekedtünk házastársunkkal, és hogy az a fontos, hogy én is ugyanarra a jól megoldott feladatra ugyanazt a jegyet kapjam, mint a tanár úr háziorvosának a fia, és egyébként is, amíg egyes szülők nap mint nap azért mennek munkába hajnalban, hogy enivalót tudjanak venni gyermekeiknek, addig nem érdekel senkit, hogy Etiópiában nincs elég kenyér.

Aztán megkockáztathatjuk, hogy bizony egyes emberekből, és szövetséget kötünk velük, hiszen biztonságot jelent az a tudat, hogy egymást segítjük – főleg ők minket –, hiszen elvégre ugyanazt akarjuk, vagy nem? Egy darabig lehet, hogy sikeresen élhetünk ilyen szimbiózisban, ám aztán megjelenik egy másik egyén velünk szemben más célokkal és más emberekkel a háta mögött. És akkor jönnek a nagy összefogások, a jogaink védelme, és a bizalom megerősödik mindkét csoport tagjai között, és mint két terjedelmes ciklon csapódnak egymásnak... A következményeket, gondolom, mindenki el tudja képzelni...

Talán a harmadik megoldás a legcsábítóbb... Azért küzdhetek, amiért én akarok!? És úgy, ahogy én akarom!? Azonnal elfelejtjük az etiópokat és csoportjainkat, hiszen előtörnek az önző álmok, amiket akár erkölcstelen módszerekkel is hajlandóak vagyunk valósággá változtatni. Ezek az álmok aztán megölnék egymást és egyre nagyobb és nagyobb teret követelnének maguknak...

Szükségünk van-e kollektív célokra, vagy elegendők az egyéniek? Szerintem mindenkinek lelkiismeretesen kéne eldöntenie, hogy mi az, amihez elég erősnek érzi magát, és képes küzdeni érte, vagy egyedül vagy segítséggel.

SZERVEZŐTANÁR,
ENGRUBER DÓRA,
ÁR DÁNIEL

FOTÓ: NAGY TAMÁS

EGY AUTÓBAN ültem, s egy barátommal utaztunk Szegedre. Egy újjavítás miatt éppen két román kamion közé szorulva döcögünk az M5-ösön, én meg ásitozva próbáltam felidézni egy passzust a KRESZ-ről szóló törvényből, hogy vajon tízmillió forintnál nagyobb értékű autóval lehet-e a leállósávban kétszáz km/órával előzni. Ez nekem nem jutott eszembe, de egy mellettünk jobbról elsuhanó Audi vezetője, úgy látszik, teljesen bizonyos volt ezen paragrafus létezésében. Bár egyébként sem volt sok kedvem törvényekre gondolni. Annál is inkább, hogy végre vége volt a vizsgaidőszaknak. A terminus nem hivatalos definíciója egyébként: „évente kétszer ismétlődő, másfél hónapos heveny idegroham”. Védőoltás nincs ellene, mindenki elkapja, igaz „büfészakokon” érzékelhetően csekélyebb lefolyású.

December közepétől január végéig egyszer, aztán május közepétől július első napjaiig. Beleesik tehát a karácsony, a szilveszter, az újév, a gyereknapi, meg persze a strandidőszak kezdete. (Az utóbbi években tetézve napi átlagos harminc Celsius-fokos csúcshőmérsékletekkel.)

Jelenleg a magyar felsőoktatásban amúgy kétféle hallgató tanul. Az egyik, akinek már volt UV-ja, a másik pedig, akinek még nem. Kitalálható, melyik csoportot képvisel nagyobb vásárlóerőt...

Az UV egyébként kétfeléképpen csúszhat be. Az egyik az, hogy az ember elmegy vizsgára úgy, hogy nem tanul. (Csak azért nem merem leírni, hogy süttögessenek forró olajban, ha még nem volt olyan egyetemista, aki úgy ment vizsgázni, hogy nem tudta az összes tételt, mert vannak robotok...) A másik meg, ha az a papír, amire az írásbelijét írja az ember, rossz légörvénybe kerül. Hogy mi köze a légörvénynek az UV-hoz? Időnként igen sok. De erről kicsit később.

Előtte még az előbbi variáció. A szóbeli vizsgának megvan az a varázsa, hogy még akkor is meg lehet bukni, ha az ember az összes tételt tudja, csak egyet nem (98%-os tudás), de úgy is lehet ötöst kapni, ha elolvastott egy tételt, de már komoly gondban lenne, ha a tanszék előadást tartó tanárait kéne felsorolnia (2%-os tudás). Mindkettőhöz volt „szerencsém”. Előbbi azért bosszantó, mert az ember készül egy vizsgára, erre kihúzza a „bármelyiket-csak-ezt-ne” tételt.

Ismeretlen tétel esetén két lehetőség van: egyből kérni az egyest vagy küzdeni érte. A küzdés legalább vicces.

Szerencsére minden tételnek van címe. Jobb esetben a tételcímek több szóból állnak, tehát már van mibe kapaszkodni. (Mondjuk jog- és állambölcséletből kapott „Puffendorf”-tételtem pont nem ezen kategóriába tartozott. Mivel említett nevet egy személy viselte és nem egy alsó-ausztriai síparadicsom – alacsony árakkal és forró kakaóval –, így itt muszáj volt sejtteni valamit a tételből is...) Három-négyszavas cím már-már valóság kincs, öt-hat szó főnyeremény, nettó hét szó fölött maga a földi paradicsom. El lehet indulni valahogyan! Minden egyes szót meg lehet rágicsálni. A lehető legnagyobb magabiztossággal utalni kell gyorsan egy másik – általunk tudott – tételre. Aztán ebből ismét egy másikra. Aztán a harmadikról azonnal visszaigrani eredeti tételünk címére (logikai kapocs azért szükségeseltetik!), s

Egy egyetemista
bárdos
tollából (II.)

Időszakos megpróbál- tatások

bájosan mosolyogni, hogy mi már annyit beszélünk, hogy ha még kíváncsi valamire a tisztelt vizsgáztató, akkor örömmel várjuk a kérdéseket. Ez azért jó, mert ha magabiztosan jelezzük, hogy milyen tájékozottak vagyunk a vizsga anyagában, már kicsit feljebb tornáztuk magunkat. Na, most a vizsgáztató vagy páros lábbal rúg ki (eredmény ugyanaz az egyes, amit már tíz perccel korábban is beíráshatunk volna, de legalább megpróbáltuk, a vonatot meg ugyanúgy elérjük), vagy annyira megrökönyödik, hogy gondolkodóba esik. Látja, hogy tanultunk, de az idegeskedés miatt összekeveredtünk, tehát kicsit segít, kérdez, esetleg elmond pár érdekességet, amit igazából tőlünk szeretett volna hallani. Ebben az esetben nagyon nagy bólogatásokkal kell reagálni – egy „jaj, tényleg”, „igen-igen” elmormolása is sokat segít –, s a végén azt sem fogjuk tudni, ki mit mondott, és elégedetten távozzunk egy elégséggel.

Filozófiavizsgám végén hangzott el a mondat: „Kantrolt azért nem tudtam meg túl sokat...” De hát, kérdem én, nem érdemeltem meg egy hármast, mikor perceként szenteltem a szofistáknak, Voltaire-nek, Locke-nak, Hobbesnak, párhuzamot vontam Kant és Hegel között (ez egy „akárcsak Kant, Hegel is” felvezető mondat utáni Hegel-tétel vázlatos ismertetését jelentette), továbbá még kalandoztam kicsit a büntetőjog területén is. Ha azt is hozzáteszem, hogy utánam következő csoporttársam arra kapott kettest, hogy meg sem szólalt, csak néha bölintott egyet, akkor kifejezetten csekélynek is tűnhet érdemjegyem.

De a legbosszantóbb az, amikor a csoporttársak előjönnek úgy vizsgázni, hogy tudnak egy tételt, kihúzzák, ötöst kapnak, én meg összekaparok három nap tanulás után egy hármast-négyest. Egytétéles ötös? Vizsgaidőszak első hete, negyedik nap (értelemszerűen csütörtök), negyedik vizsga, szerda este már azt sem tudtam, hogy üljek a széken. A tételeket már olvastam korábban, de a memorizálás még elmaradt. Töltelék tárgy (tehát nem direkt jogi) lévén, gondoltam, kipróbálom az egy tétéles dolgot. A többieknek állandóan bejön, nagyobb tét nincs, hátha nekem is. Megtanultam az első tételt, az összes többihez meg hozzá

tudtam volna szólni. (A hozzászólás metódusát lásd fent.) Mivel lelkiismeretem ezt nem hagyta annyiban, csak a saját megnyugtatóból megtanultam a hetest is. (Összesen, ha jól emlékszem, 32 volt.) Másnap kihúztam az egyest, a tanárnő belekérdezett a hetesbe, akkora ötöst kaptam, hogy majd kilógott az indexből. Többet azonban ilyet (szándékosan...) nem csináltam, mert a kuttyaváros közmondásban van valami, meg mégsem kell kísérteni a sorsot.

Na, de hogy ígértem valamilyen légörvényt is. No igen. Mi az: feldobod papírt, leesik egyes? Az írásbeli vizsgád. Amelyik nem esik le, az a legalább kettes. Persze az asztalok kicsik, a tanszékek meg huzatosak... Egyetemi legenda, hogy így (is) javítanak. Ez persze biztosan mese. Csak egyszer utánaszámoltam. Etikavizsga (igen, jogon – ön-magában is abszurd...): 9 órakor kezdtünk 60-an írásbelizni. Fejenként két esszé volt, egy esszé cirka egy oldal kézzel. 10-kor kellett beadni, 11-kor már jegybeírás volt. 60 perc állt rendelkezésre 100 esszé (nem mindenki írta meg mindkettőt, üresen adta be stb.) kijavítására, továbbá arra, hogy az eredményeket összesítsék. Itt bizony gyorsolvasókkal van dolgunk. Vélhetőleg alaposan kerestek meg minden egyes pontot... Amúgy meg megkértek mindenkit, hogy az általa lényegesnek tartott szavakat húzza alá, hogy ezzel is vezesse a javítók szemét. Hmmm... Hogy volt-e huzat a tanszéken, nem tudom, de négyest kaptam.

Szóval, vizsgaidőszak. I'm lovin' it, hiszen egyáltalán nem skót ajánlat évi kétszer másfél hónap, de néha sajnos csak az egyes a legtöbbször, mi adható. Ez a cikk görbe tükör, mely azokat a dolgokat mutatja meg, melyeken utólag mi is mosolygunk. De a teljességhez hozzátartozik, hogy vannak olyan számonkérések, ahol ötven percet vizsgázik az ember, (szinte) szó szerint mondja el a törvényt, a vonatkozó tudományos állásfoglalásokat, tankönyvi idézeteket. Csak ezek kevésbé viccesek.

De most végre ismét tanulmányi időszak van. Ki gondolta volna, hogy így örül az ember, ha végre bejérhat az egyetemre. Véletlenül sem vizsgázni...
PATAKI GÁBOR

FORRÁS: INTERNET

„Hideg pára már csak az égen London felett, azt érzem”

Egy szép, meleg nyári nap délutánján megindult a Plus előtti parkolóból a kisbusz Angliába tizennégy diákkal és hat felnőttel. Mindenki meg volt lepődve, mert nem ismertünk mindenkit, de már az első egy órában világossá vált, hogy ez egy jó csapat, és jól fogjuk magunkat érezni.

A nagy izgalomban többen voltak – köztük én is –, akik nem tudtak éjjel aludni, majd miután megittuk a hajnali 3 órai kávékat, még el sem indult a busz, már aludtunk is. Végigmentünk Ausztrián, Németországon, majd Belgium egy kisvárosában, Brugge-ben aludtunk egy diákszállón. Szabad programként megnéztük a várost, ahol éppen búcsú volt – ahogy mi nevezzük. Táncoltak, osztogattak héliumos lufit, kirakódóvásár is volt, és megannyi üzlet, amik nagy részébe bementünk. Aznap este mindenki foci-lázban égett, hiszen akkor volt a foci-EB döntője, amit közösen megnéztünk.

2. nap

Másnap reggel elindultunk Franciaországba, a kikötővárosba, Calais-be. Onnan komppal mentünk tovább Angliába. Láttuk a doveri fehér sziklákat, ami valójában mészkő, mégis jéghegynek néz ki. Amikor átértünk Angliába, és a busz elindult az ellen-

kező sávban, kicsit meglepődünk, de néhány nap múlva megszoktuk, hogy más a közlekedés. Már akkor mindenki unta a buszozást, pedig még előttünk volt jó néhány nap és mérföld. Útbajtettük Oxfordot, bár csak egy óránk volt a városnézésre, tovább kellett menni. Kalandos utakon végre elértünk a walesi szálláshoz. Ezek tulajdonképpen 'mobil-home'-ok voltak, vagyis az átalagnál kicsivel nagyobb lakócsuk. Mi, lányok nyolcan laktunk egy háromszobás, nappalis kocsiban.

3. nap

A következő napon reggel már utaztunk is Conwy várába. Minden bástyába csigalépcsőn mentünk fel, így mire kiértünk a várból, mindenki leadott néhány plusz kilót. Még aznap megnéztük Nagy-Britannia legkisebb házát, amely kétemeletes, de az alsó szint kb. 160 cm, így mindenkinek behúzott nyakkal kellett bemennie. Mint minden további

Á LA BÁRDOS • XXI/2009. farsangi szám

FÉLIG HÁTVAL A VILÁGNAK

A SZERZŐ FELVÉTELEI

napot, ezt is hajnalig tartó kártyapartival zártuk a kocsinkban.

4. nap

Másnap elindultunk a Snowdon-hegyre, de előtte megálltunk egy vizesésnél. Fél órán keresztül hallgattuk a víz csobogását, és fényképeztünk. Aztán megláttuk a hegyet. Gyönyörű volt a táj, ahova néztünk: ameddig a szem ellát, csak hatalmas sziklák, völgyek, feketetejű báránysereg; kis patak csörgedezett itt-ott, fantasztikus látvány volt. Néhányan elindultak a hegy tetejére, de a tanárok nem engedték tovább őket, hiszen nem volt veszélytelen. Továbbmentünk Caernarfon várába, ami még nagyobb volt, mint Conwy, több lépcsővel és bástyával. Itt is eltöltöttünk két-három órát, majd a világ leghosszabb nevű településéhez vettük utunkat. Egy helyi lakost megkértünk, mondja ki a falu nevét, ami 58 betűből áll: Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwlllantysilioogoch.

5. nap

Másnap fakultatív program volt: voltak, akik a liverpooli footballstadion nézték meg, mások pedig egy furcsa, sárga járművel nézték meg a várost, majd ugyanezzel bementünk

egy házak között kialakított kikötőbe. Ez a program csak félóra volt, ezért úgy gondoltuk, megnézzük a Beatles múzeumot. Addig a napig nem rajongtam a Beatlesért, de az a múzeum mégis nagy hatással volt rám. A csoport másik része is – akik a stadionban voltak – azzal a boldog tudattal tért vissza a szállásra, hogy Gerard és más híres futballszárnyosok (dok)ain lépkedhetett – egy kis időre. Aznap korábban értünk vissza, mint szoktunk, ezért elmentünk a tengerpartra néhányan. Éppen apály volt, és a víz egy kilométerre vissza volt húzódva, így bokáig álltunk az iszapban meztel láb vagy cipőben. Aznap este volt talán a legtöbb felejthetetlen pillanat: amikor Gyeszivel volt egy filmbeli megijedésünk, vagy amikor Riki kiszaladt az ajtón Magdi néni mellett ruhafogasnak álcázva magát, és Magdi néni mégsem vette észre – vagy legalábbis úgy tett... Ez volt a lakócsukban az utolsó esténk.

6. nap

Ezen a napon már bőrdöngökkel együtt indultunk Londonba, a következő szállásra. Azt a napot a buszban töltöttük, csak három órára szálltunk le Stratfordban, Shakespeare szülővárosában. Ott megnéztük a boltot, ami még nyáron is kará-

csonyi díszeket árul. Majd amikor a szállásra értünk, elég sok időnk volt, ezért körbenéztünk a ház körül. Nagy meglepetésünkre 20 méterre a szállástól egy régi temető volt. Ugye, nem nehéz kitalálni, miről folyt a szó elalvás előtt...? Aznap este a sofőrök segítségével szalonnát sütöttünk, és a padokon megvacsoráztunk. Sajnos a meleg vízzel gondok voltak, ezért mire az utolsó három-négy ember ment tusolni, már nem volt meleg, sőt langyos víz sem.

A 7. nap

reggelén elmentünk Londonba, ott felszálltunk a híres Tube-ra, vagyis a metróra, és elmentünk a Towerhez. Majd a Tower Bridge-nél csináltunk néhány fényképet, és megebédeltünk. Az ebédünk joghurtból állt, de ennek is örültünk, hiszen minden nap szendvicset enni nem túl örömteli dolog. Továbbindulva megnéztük a Szent Pál-székesegyházat, ahol szintén kaptunk egy óra szabadidőt, de ezt nagy részben azzal töltöttük, hogy ültünk a padon, ahol sütött a nap (!), és pihentünk, hiszen a kártyaparti előző este is hosszú volt. A British Múzeumban is körbenéztünk két óra alatt – bár, aki az egész múzeumot szeretné körbejárni, annak négy nap sem lenne elég. Három emelet tele volt kiállítási tárgyakkal minden kultúrából: görög, kínai, mexikói, egyiptomi, indiai, észak-amerikai és még sorolhatnám. Még aznap meglátogattuk a híres emberek viaszgyűjteményét a Madame Tussaud's-ban. Így „találkoztunk” a Beckham-házaspárral, Johnny Depp-pel, Shrekkel és még sok más filmszínésszel és énekesssel.

A 8. nap

reggelén a Hyde Parkon keresztül elmentünk a Buckingham-palotához, ahol éppen lemaradtunk a híres órségváltásról. Az egyik ör nagyon

kedves volt, sikerült néhány fényképet készíteni vele. Megtudtuk, hogy a királynő nem volt ott, épp Windsorbán tartózkodott. Elindultunk a Big Benhez, ahol kezdtük megérezni, hogy tulajdonképpen az a hely London szíve. Háromsávos út mellett mentünk el, és alig hallottuk egymás hangját. Végre megláttuk a London Eye-t, az óriáskeréket. Persze, ha már ott voltunk, sokan – a bátrabbak – fel is szálltunk. Beszálltunk egy „üvegkapszulába”, és csak nézegettünk. Amikor a legtetejére értünk, szinte egész Londont be lehetett látni. Nagyon szép volt a kilátás. Mikor leszálltunk az óriáskerékről, maradt még egy óránk, így elindultunk megnézni egy sétálóutcát, ahol élő szobrokat láttunk – volt hatalmas kezű bádogember, ezüstvarázslo, szájharmonikázó –, és voltak, akik különböző mutatványokkal kápráztatták el a járókelőket. Sajnos ez volt az utolsó nap, visszamentünk a szállásra, és éjjel egy általunk kitalált fakultatív programként kiszórtunk a temetőbe egy elemlámpával. Persze a tanárok tudta nélkül – „Amiről nem tudnak, az nem fáj.” –, és szerencsére nem buktunk le előttük. (Megj.: Ez így igaz...! – D. M.)

9. nap

Sajnos az utolsó reggel kapkodással telt, hiszen el kellett indulni mihamarabb. Hazafelé megnéztük Windsort is. Ott töltöttünk 5 órát, megoldottuk a feladatlapot, amit egyébként majdnem minden nap kaptunk. Kiértünk a várból, és elkezdett szakadni az eső. Négyen próbáltunk meg egy napernyő alá bújni, de nem volt jó ötlet, és úgy eláztunk, hogy csavarni lehetett a vizet a ruhánkból. Ez az angol időjárás. Sajnos, amikor hazafelé vettük az irányt, a buszon már azért lehetett egy kicsit érezni a feszültséget, a fáradtságot, de azt hiszem, ezt lepleztük a jókedvünk-

kel. Éjfél körül odaértünk a kikötőhöz. Felszálltunk a kompra, néztük Angliát a sok fényel, énekelünk, és néhányunknak még a könnye is kicsordult – tulajdonképpen az én könnyeim ömlöttek. Aztán amíg Franciaországba át nem értünk, ott álltunk fent a komp tetején, én is csak sírtam, és emlékeztem. Azt hiszem, ilyenkor mást nem is lehet tenni. Felszálltunk a buszra, akkor már Franciaországban voltunk. A többség tudott aludni a kimerültségtől, de voltak, akik nem nagyon akartak, vagy nem tudtak. Az út vicces volt, kártyáztunk, nevetgélünk, de mikor egy táblán megláttam, hogy Hegyeshalom, akkor kezdtem el csak igazán sírni, és Tatabányáig nem is sikerült abbahagynom, hiába nyug-

tattak. Hiszen a társaság olyan jól összekovácsolódott, és szinte egy nagy család voltunk tíz napig.

10. nap

Úgy érzem, ezt az utat soha nem fogom elfelejteni, megmarad bennem a sok nevetés, viccelődés, a csapat. Azt a tíz napot szinte végig a buszban töltöttük úgy, hogy alig fértünk el, mégsem bántuk nagyon... És megmarad a sok emlék, amit elmesélni nem lehet, hiszen az mind nekem, nekünk fontos. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek azt a sok mindent, amit kaptam, és külön köszönet Dudás Magdolna és Wágner Edina tanárnőknek, akik megszervezték ezt az utat.

SZEKERES DOMINIKA

Alkonyat

Már hazánkban is elindult az újabb örület. Stephanie Meyer világhírű Twilight (magyarul Alkonyat) című regényét filmesítették meg. A történet egy lányról szól, Belláról, aki apjához költözik Amerika legesősebb városába, Forksba. Bella Swan azonban ki nem állhatja az esőt. Mégis képes ott élni egy fiú, Edward Cullen miatt, akiről kiderül, hogy vámpír. Ő annyiban különbözik a többi vámpirtól, hogy családjával együtt csak állati vérről táplálkozik, vegetáriánusoknak nevezik magukat. De a Cullen családon kívül vannak más vámpírok is, akik nem vetik meg az emberi vért, így kerül bajba Bella is. A film meglepetése, hogy az egyik jelenetben magát az írónőt láthatjuk, mint éttermi vendég.

Az adaptációt Amerikában november 21-étől, míg hazánkban november 27-étől vetítik a mozikban. A bemutató hétvégéjén a vártnál több, 70,5 millió dolláros bevételt hozott készítőinek a Summit Entertainment cégnek. Sajnos a film élvezhetőségéből levon az, hogy csak feliratosan juttatják el és nem is oly sok moziban. „Kedvenc” Vértes Centerünkben sem látható, pedig a nagyszerű Turul mozi megszűnte után már azt hittük, itt is minden film látható lesz. Így, aki meg szeretné tekinteni, annak egy kis utazásra van szüksége. A legközelebbi város, ahol megtekinthető, fővárosunk, Budapest.

A történet azonban nem ér véget a Twilightnál. Az első részt még másik három kötet: a New Moon, az Eclipse és a 2008 nyarán megjelent Breaking Dawn követi. Ezek a részek is eseménydús történettel

FORRÁS: INTERNET

rendelkeznek. Hazánkban sajnálatra méltóan csak az első kötetet fordították le a film megjelenése miatt. A folytatáshoz angolul férhetünk hozzá a legkönnyebben. De biztos állíthatom, hogy a vártnál könnyebb olvasni. Így, aki kedvet kap hozzá, nyugodtan ragadja meg a következő részeket is, és ne habozzon, kezdjen el olvasni! A könyvsorozat egyik különlegessége a hivatalosan nem megjelent, de letölthető kiegészítő kötet, a Midnight Sun. Ebben az eddigiekhez képest nem Bella, hanem Edward szemzőgéből láthatjuk a történetet, így megismerhetjük a vámpírelét titkait.

Az eddigi kimutatások szerint Stephanie Meyer könyvei 17 millió példányban keltek el világszerte. Sokan már azt rebesgetik, hogy nagyobb sikere lesz, mint a Harry Potter-köteteknek. Sőt a film sikerre felbuzdulva a készítő cég már a második rész megfilmesítésén dolgozik. Az eddigi hírek alapján 2009 tavaszán kezdik a forgatást.

Remélem, sikerült kedvet csinálnom a könyvhöz. És végül egy jó hír mindazoknak, akik már olvasták: áprilisban adják ki magyarul a második részt.

MAGI CINTIA

Égető bizonyíték

Eszméletlen történet

ETHAN és Joel Coen az amerikai álomgyár legkülönösebb figurái közé tartoznak. Minden filmjük erősen magán viseli kezük nyomát, markáns stílusjegyeik összetéveszthetetlené teszik műveiket más rendezők filmjeivel. A tavalyi év vitathatatlanul az ő sikerüktől volt hangos. Nem vének való vidék című líraian brutális és még a modern westernek között is rendhagyó filmjük karrierjük csúcsára röpítette őket. A két amerikai úriember majdnem mindig együtt dolgozik, maguk írják, rendezik filmjeiket, és a produceri teendőket is ők látják el. Még le sem csengett előző nagy dobásuk sikere, Velencében már egy újabb alkotás premierjének kapcsán tették tiszteletüket. Esőtét texasi kitérő és két átlagos vigjáték (*Kegyetlen bánásmód*, *Betörő az albérlőm*) után visszatértek a *Fargo* és *A nagy Lebowski* irányvonalára, és ismét egy ízig-vérig Coen-komédiát alkottak.

Osbourne Coxra (JOHN MALKOVICH) nehéz idők járnak. Kirúgták a CIA-tól, nem tud mit kezdeni magával, gyermekorvos felesége (TILDA SWINTON) – aki mellesleg gyűlöli a gyerekeket, és azt sem venné észre, ha férje elhalálozna a nappali kanapéján – csalja. Ha még ez sem lenne elég, egy fitnessklub idióta edzője (BRAD PITT) egy szuperitkos adatokkal teli cd-vel zsarolja. A gyermekien buta Chad Feldheimer, a kondis nem is pusztá rosszindulatból követi el ezt a bűntényt; barátjának, Linda Litzkének (FRANCES MCDORMAND) próbál segíteni álma valóra váltásának finanszírozásával. A kozmetikai operációra vágyakozó naiv Linda a két zsaroló hívás közötti időt internetes társkereső oldalak böngészésével tölti, ilyen módon boltik bele Harry Pfarrerbe (GEORGE CLOONEY), akinek semmi más dolga nincs, mint egyik szeretője (például Mrs. Cox) ágyából átjárni a másikéba, és a kettő között kocogni egy kicsit, csak hogy a fejét is tisztán tartsa.

A történet szó szerint és átvitt értelemben is eszméletlen. Ütemesen pereg a cselekmény, de nem hajszolt. Precízebben ki sem lehetne mérni a mérsékeltébb és eseménydúsabb jelenetek arányát. Sok időt fordítanak a szereplők bemutatására, de mivel a cselekmény a karakterek jelleméből következik, nem is a történet van előtérben. Ugyanakkor

váratlan fordulatokban nem hogy bővelkedik, de egyenesen ezekre épül. Sosem tudod megjósolni, hogy mi következik. Már épp kezdesz megkedvelni egy karaktert, hát nem kap egy golyót a következő jelenetben? Semmi rendszer nincs a filmben, és mégis végig kontroll alatt marad ez az összevisszaság, és nem keveredik ellentmondásokba saját magával. Bizonyára sokan rámutatnak, hogy tulajdonképpen semmi értelme nincs a filmnek. Jogos. Ebben nem is tudok belekötni. Viszont azt, hogy ez zavaró lenne, azt már határozottan cáfolom. Sőt, éppen ez a legkedvesebb benne. Különös, kreatív, sokkoló. Valami egészen hihetetlen módon a Coen fivérek épp ezt az értelmetlen zagvaságot töltötték meg igazán mély tartalommal, és ez már művészet. Átlagemberek cseppet sem felemelő történetei ezek, realizisztikusan elképzelhetetlen megoldásokkal, szigorú társadalomkritikával, csipetnyi brutalitással és intelligens fekete humorral. Csak nehogy komolyan vegye valaki! Az elrontaná az élményt.

Ha egy filmben annyi a nagy név, mint jelen esetben is, könnyen fordítva sühet el a fegyver, mert képtelenség elvonatkoztatni színészi mivoltuktól, és játékszának akármilyen jól, akkor sem azonosulnak a néző szemében teljesen az általuk alakított karakterrel. Itt még ez is a film előnyére válik, plusz jelentéstartalommal ruhazza fel. Komplet lúzerként látni a világ két legvágyottabb férjijét minden más humorforrásnál hatásosabb. Tilda Swinton hideg és számító, mint mindig, John Malkovich az agresszív ex CIA-ügynök szerepében tökéletes. De különösen Brad Pitt alakítása, egészen pontosan megjelenése emlékezetes. A felzselézett hajú idióta izomagyúként övé a film legszeretettelőbb karaktere, és csak néha fordul elő, hogy játékaival megközelíti a rapackodás kényes határát. Chad Feldheimer egyszerűen nem is lehetett volna más, csak Brad Pitt. Egy hasonló, vagy akár még jobb színészi kvalitásokkal rendelkező személy előadásában messze nem lett volna ennyire vicces. Kell hozzá az arca, sztárstátusza, Angelina Jolie-ja, hogy Chad figurája az legyen, ami lett. Frances McDormanddal alkotott kelet-kótya bűnpárosuk, George Clooney jellemetlen senkije és a megbízható mellékszereplők (RICHARD JENKINS, J. K. SIMMONS) mind hozzájárulnak egy remek szereplőgárdához. Ehhez társulnak még az ostoba kosztümök és találó nevek, valamint a lehetetlen helyszínek, és az év egyik legjobban kidolgozott és legszellemesebb vigjátékát kapjuk. Csak tudni kell értékelni.

GICZY CSENGE

Tim Burton, a gótikus rendező

Olyan filmek rendezőjeként ismerhettük meg, mint *A halott menyasszony*, *a Charlie és a csokigyár* és *a Sweeney Todd*. Azonban pályafutása nem ezekkel a kasszasikerekkel kezdődött.

Tim Burton 1958. augusztus 25-én látta meg a napvilágot Burbankban, Kaliforniában. Már gyermekkorában is vonzódott a horrorisztikus, bizarr történetekhez. Ez rányomta bélyegét későbbi munkáira. A gimnázium után a California Institute of the Artsban tanult, ahol a Disney felfedezte, majd animátori munkát ajánlott neki. Eleinte animációs kisfilmeket dolgozott, míg 1984-ben lehetőséget kapott egy fekete-fehér, élszereplős film elkészítésére. Ez a *Frankenweenie* című film volt, amelyet hazánkban nem mutattak be. De már később a 3D-s változata, amely 2011-re lesz kész. Ezek után olyan sikerfilmeket vitt a vászonra, mint a *Kísértethistória*, a *Batman*, *A majmok bolygója*, az *Ollókezű Edward*, *Az Álmosvölgy legendája* és az imént említett újabb sikerfilmek.

1993-ban az általa készített történet alapján jött létre a *Karácsonyi lidércnyomás* című mese, amelyet a Disney adott ki, és műfajilag bábfilm. Címéből is adódik, hogy ez nem egy mindennapi mese. Ez a gótikus történet, amelyet eredetileg gyerekeknek szántak, inkább a felnőttek lett. A története röviden annyi, hogy több párhuzamos világ létezik, amelyek a különböző ünnepek színhelyei. Míg az egyik világban egész évben a karácsonyra készülnek, addig a másikkban a halloweenra. Főhősünk a halloweeni világban él, majd szép lassan tönkreteszi a karácsonyt a saját világában és más világokban is. Második sikeres filmje, *A halott menyasszony* műfaja szintén bábfilm. A filmet 55 héten keresztül forgatták, majd végül 2005 őszén volt a mozibemutató. Burton stílusát szinte az első pillanattól észrevehetjük: sötét jelenetek, a halottak világa és egy enyhén oszlásnak induló menyasszony. A történet Victorról szól, aki véletlenül egy halott nőt jegyez el, és sok bonyodalomba keveredik, de a végén természetesen minden a helyére kerül.

Szintén 2005-ben került a mozikba a könyvből adaptált *Charlie és a csokigyár*, amelyben a csoki és az édességek kapnak főszerepet, amíg a 2007-ben megjelent *Sweeney Todd*, a Fleet Street démoni borbélyában a piték és a borotvák a fontosak. A *Sweeney Todd* szintén adaptáció, amelyet az azonos című musical alapján készítettek.

Két színészt emelhetünk ki Burton kedvencei közül: feleségét, Helena Bonham Cartert és Johnny Deppet. Johnny Depp Burton több filmjében szerepelt, sokban Helenával együtt. De nemcsak szerepeltek, hanem hangjukat is adták egy-egy meséhez. A *halott menyasszonyban* a két főszereplő az ő hangjukon szólal meg.

Burton újabb nagy dobásra készül, egy igazi klasszikus történetet visz a vászonra. 2010-ben láthatjuk a mozikban az *Alice csodaországban* című művét, amelyben olyan nagy színészek szerepelnek, mint Johnny Depp, Helena Bonham Carter, Anne Hathaway és Alan Rickman.

Minden bizonnyal nem ez lesz Burton utolsó sikeres és borzongató filmje. Reméljük, még sok ilyet láthatunk tőle.

MAGI CINTIA

FORRÁS: INTERNET

A legyek olimpiája volt

Volt egyszer egy sportnemzet

2008 a reneszánsz, a Biblia és a béka éve, sőt az ENSZ még a burgonya nemzetközi évének is kikiáltotta. De azt hiszem, nyugodtan kijelenthetem, hogy 2008 a sportolók és sportrajongók éve is. Hiszen a szokásos Európa- és világbajnokságok, világkupák és bajnoki mérkőzések mellett idén került megrendezésre a foci EB, sőt Földünk legnagyobb sporteseménye, az olimpia is.

És a XXIX. nyári olimpia, a pekingi, a legyek olimpiája volt. Kezdődött azzal, hogy Kína mindent megtett azért, hogy lenyűgözze a világot. Elképesztő volt a szervezés, minden feladatra legalább három önkéntes jutott (bár, ha ismerjük Kína népességét, akkor ez nem is olyan meglepő), és csodálatos stadionok (gondoljunk csak a Madárfészekre vagy a Vizes Kockára) várták a sportolókat és a nézőket. A kabalafigurák is különböztek az eddigi játékokétól, hiszen nem egy, nem kettő, hanem rögtön 5 édes Fu Wa szórakoztatta a nézősereget. Ezenkívül ki ne hallott

KUDARC?

1952-ben Helsinkiben érte el a legnagyobb sikert a magyar olimpiai csapat 16 aranyéremmel. A pekingi magyar teljesítmény a jelenkor leggyengébb eredménye. De a verseny- és tömegsport állami dotációját tekintve mérre az eredményre is nagyon büszkének kell lennünk.

volna az annyit emlegetett felhősözlátó rakétákról, amiket a nyitó- és záróünnepség alatt sikerrel be is vetettek? Már a résztvevő országok száma is rekordot döntött, hiszen 204 nemzet még sosem képviseltette magát olimpiai játékokon. A feministák nagy öröme a női részvétel

is kiemelkedő volt, az indulók 47%-a került ki a „gyengébbik” nemből. És meg kell említeni a valódi, sportbéli rekordokat is: a játékok 16 napja alatt 43 világ- és 132 olimpiai csúcs dőlt meg, nem is beszélve a kontinentális, országos és egyéni rekordokról.

A sportolók 28 sportágban, 302 versenyszámban mérhették össze tudásukat. Az olimpia legnagyobb sztárja valószínűleg az amerikai Michael Phelps volt, akit már mindenki csak úrlényként emleget. Nem véletlenül, hiszen hihetetlen, hogy ez a fiatal, 23 éves úszó egyetlen olimpián nyolc(!) aranyat lapátolt össze, ráadásul hetet világsúccsal. Ezzel sikerült megdöntenie Mark Spitz rekordját, aki 7 aranyat szerzett a müncheni olimpián. A pekingi nyolccal Phelps összesen már 14(!) olimpiai arany- és 2 bronzéremmel büszkélkedhet, így ő minden idők legeredményesebb olimpikonja. Persze Michael Phelps nevének hallatán sokaknak a különböző doppingszerek jutnak eszébe először. Én mégis azt gondolom, mindenki maga döntse el, mit hisz: egy ember fáradtságos munkájának gyümölcse ez a teljesítmény vagy a laboratóriumok éjszakába nyúló kísérletei?

A magyarok is sok rekordot döntöttek meg, de ezek nagy része sajnos negatív rekord. Már a magyar résztvevők száma (174) is az utóbbi évtizedek legalacsonyabbja, de azt

A HÁROMSZOROS ARANYCSAPAT

FORRÁS: INTERNET

hiszem, ez még nem zavart volna senkit. Viszont ez a rekord még sok másikkal egészült ki. Vívócsapatunk 104 éve, a párizsi olimpia óta nem volt ilyen sikertelen, öttusázóink pedig 52 éve, a melbourne-i olimpián nyújtottak utóljára ilyen rossz teljesítményt. Érmeink száma is alulmúlta várakozásainkat. Az idei ötkarikás játékok érme tekintetében Magyarország 4. legrosszabb olimpiája volt. Sportolóink 3 arany-, 5 ezüst- és 2 bronzérmel szereztek. Magyarország így összességében 21. lett az éremtáblázaton.

Persze sok szép eredmény is született az olimpián. Cseh László igazán megszorongatta az amerikai úszókat, kétszer is sikerült legyőznie Lochte-t. Laci három ezüstérmel szerezett, ami valóban nagy teljesítmény. Azt pedig, hogy a három éremből egyik sem csillog aranyosan, nem vethetjük a szemére, hiszen mindhárom számban csak a már korábban említett úszófenomén, Michael Phelps tudott elé kerülni. Laci ezüstösöje után napokig áhítottunk egy jobb teljesítményre, de egyedül Mincza-Nébold Ildikónak sikerült felállnia a dobogóra. Aranyunk még mindig nem volt. Már csak a vízilabdázókra és a kajak-kenusokra számíthatunk, akik hozták a tőlük megszokott remek formát. A magyar nemzet becsületét végül Vajda Attila mentette meg, aki megszerezte „kis” hazánk legfontosabb, első és egyben egyetlen egyéni aranyát. A Kovács-Janics kajak kettes Athén után ismét szállította az aranyérmel, sőt Kozák Danutával és Szabó Gabriellával kiegészülve négyesben is szereztek egy ezüstöt. A Kolonics György halála után összeállt Kozmann György-Kiss Tamás kenupáros az alig egy hónapos közös edzés és a hatalmas lelki teher ellenére felállhatott a dobogóra könnyeket csalva rengeteg magyar drukker szemébe. Rajtuk kívül a meglepetésember valószínűleg a birkózó Fodor Zoltán volt, akinek sikerült

ezüstérmel szereznie. És még nem említettem a talán legnagyobb várakozással övezett férfi vízilabdadöntőt! A sporttörténelemben először fordult elő, hogy háromszor egymás után ugyanannak a nemzetnek a vízilócsapata viselhette nyakában a legfényesebb érmet. Ez az érem valóban megkoronázta az olimpia zárónapját, szépségtapaszt volt a gyengébb olimpiai szereplésre.

Szűkebb környezetünk sportolóira is büszkének lehetünk. A komáromi Sidi Péter 6. helyezett lett a férfi légpuskások versenyében, míg Füstí Edina tatabányai gyalogló a 39. helyen ért célba. A Bárdos sem panaszkodhat. Volt diákjaink közül négyen is szép teljesítményt nyújtottak Pekingben. Ferling Bernadett a női kézilabda-válogatott, Sós Ildikó pedig a női vízilabdacsapat tagjaként ért el 4. helyezést. Csernoviczki Éva cselgáncsozó a 7. helyen fejezte be az olimpiát. Margl Tamás távolugró pedig az exbárdosos küldöttség egyetlen férfi tagja volt.

Érdeemes megemlíteni a kevésbé népszerű, de annál nagyobb lelkiertő igénylő paralimpiát is. A 2008-as paralimpián 33 sportoló képviselte Magyarországot, akik összesen 6 érmet nyertek. Közülük is kiemelkedik Sors Tamás úszó, aki egyetlen aranyérmel szerezte meg a paralimpián, azt is világsúccsal. Ezenkívül begyűjtött két bronzérmel és egy negyedik helyezést. A dobogó 3. fokára álltak még Ráczkó Gitta és Vereczkei Zsolt úszók és Szekeres Pál, vívó.

Összességében, azt hiszem, igazán különleges volt az idej olimpia. Rengeteg új és régi sztár, meglepetésemberek, csodálatos teljesítmények, monumentális stadionok és igényes műsorok várták a sportolókat és a nézőket. Mindenki csak annyit kívánhat, hogy a 2012-es londoni olimpia is így sikerüljön. (Nekünk remélhetőleg kicsit jobb eredménnyel.)

MIHÓCZY

KEMÉNY DÉNES HARMADSZOR UGROTT A VÍZBE